

Poezja
**Barbara
Szydełko-Zdun**

Urodzona w 1988 roku. Rzeszowianka. Absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wyróżniona w kilku ogólnopolskich konkursach literackich. Niegdyś związana z uniwersytecką Grupą Poetycką „Polifonia”.

Noc

Leniwymi minutami
wieczór
wolno obleka się w łagodne tkaniny.
Z miedzianych latarni sączy się
światło
na ulice z traw, przez palce,
po dachach płynie w przestrzeń cienia
kołowrotkiem barw
niebo wyszywa gwiazdy nad miastem
Powoli gasną powieki domów,
A w fałdy chodników noc wkłada sen.

Nad grobem dziadka

Dla Ciebie
nigdy nie miałam więcej niż dziewięć lat.
Gdy w błękitnej sukience
wbiegałam w herbaciany świat
Twoich miętowych myśli.
Gdy przносиłeś mnie słowami
w korytarze baśni.
I choć nie mam już dziewięciu lat
kocham
jak tamta dziewczynka.

Pocałunek

Miedzianymi chmurami
krzyczało
niebo,
o chodniki potykały się
obcasy,
pocałowałeś mnie
pierwszy raz
zamilkł świat.

Szczęśliwe chwile

Łąka rumieni się
czerwienią maków i pejzażem stokrotek.
Patrzymy w niebo.
Błękit
rozlewa się
na nitkach
ode mnie do Ciebie,
horyzont płonie
jednym kolorem.
Nie potrzeba mi palety barw.

Poezja
Jurij Zawgorodniy

Poeta, prozaik, tłumacz. zmarł 30 sierpnia br. Bywał Rzeszowie na sesjach literackich. Wydał kilkanaście tomików wierszy i pięć opowiadań. W jego przekładzie z języka łotewskiego na ukraiński ukazały się cztery książki, m.in. autorska antologia poezji pt. *Z łotewskiego brzegu*. Tłumaczył także wiersze z innych języków. Jego przekłady polskiej poezji opublikowane zostały w pismach „Wseswit” i „Kyjiw”, w „Literaturnoj Ukrainie” oraz w zbiorze poetyckim *Na swoje miejsce (Na krugi swoja)* obok jego

własnych wierszy. Utwory kijowskiego poety publikowano w wielu krajach (Belgia, Białoruś, Łotwa, Niemcy, Polska, Serbia, Słowacja, Francja, Rosja). W Polsce wydane zostały w przekładzie Kazimierza Burnata dwie książki: *Pogwar dzikiego stepu* (2009) i trzy tygodnie po śmierci *Przecieka piasek między palcami* (2012). Jurij Zawgorodniy był członkiem Narodowego Związku Pisarzy Ukrainy. Laureat nagrody im. Pawła Tyczyny i Wołodymyra Sosjury oraz międzynarodowej nagrody im. Iwana Koszeliwca.

Przed nami dystans – 3

Mówiłaś – księżycu ty mój
pośrodku dnia...
zwracałaś się – słońce ty moje
pośrodku nocy...
wszystko przeszło obok mnie
albo mnie już nigdzie nie było
tylko cień kładzie się
na białej ścianie
naszego wspólnego domu
kiedyś wspólnego...

***

Nieustraszone czułe słowo
ledwo rodzi się w myślach
ty już wzdychasz
i wdzięcznie ronisz łzy
jak deszczyk za horyzontem
zraszasz spragniony kwiat
daleki nieznany nieoczekiwany
może najcudowniejszy na świecie
moje słowo też czułe
nieustraszone
jeszcze w myślach...

***

Twoje słowo
nawet niewypowiedziane głośno
strzeże mnie nieustannie
(czy wiem o tym czy nie)...
twoje słowo
nawet niewypowiedziane głośno
nie pozwala mi zboczyć z drogi
(czy wiem o tym czy nie)...
twoje słowo
nawet niewypowiedziane głośno
doprowadza mnie z wędrowki do domu
(czy wiem o tym czy nie)...
twoje słowo
moje rodzinne ognisko
i cała Ojczyzna –
powinienem o tym wiedzieć...

***

Stara pogarda nie jest zła
a nawet odrobinę szlachetna
chowa ból duszy
jak mgła
maskuje nieskończoność stepu

Przełożył Kazimierz Burnat

Poezja Aneta Bąk

Uczennica klasy II LO w Jeżowie. Zdobyła wyróżnienie honorowe XVIII Międzynarodowych Spotkań Poetów „Wrzeciono 2012” w Nowej Sarzynie, w konkursie dla dorosłych twórców, wyróżnienie VIII Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego „O Kwiat Azalii” w Leżajsku i II nagrodę IX Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego „Życie wierszem pisane” w Tarnobrzegu. Poezja Anety to wejrzenie w siebie, uniwersalizm refleksji egzystencjalnych i wiara, religijna perspektywa przeżyć i doznań. Poprzez ciekawe obrazy i konstrukcje metaforyczne dojrzałe i mądre kreuje swój własny świat wrażliwego człowieka. (R.M.)

Pustynna róża

nikt nie kochał tak jak ten kwiat
rozczulony na wietrze rozpaczy
zachodzących minut

dzień zatrzymał się w samotnym biegu
zeschłych ziem zgaszonych dotykami
zegarów słonecznych
które z wczoraj i jutra
kurczą oddech

tylko kwiat bezbronny rozdarty w czasie
tylko dziewczynka z chlebem w dłoni
nabiera z oczu krople modlitwy
by w zapachu róży rozkwitła pustynia

U progu wieczności

otwórz bramę
czekam w deszczu
wniesiona ponad mgłę
istnienia
czekam w zbawiennym
śnie o życiu
kosztując piękną
niebiańskiego cudu

wpuść mnie
nie chcę patrzeć gdy
drżąca dusza
upada w progu
wiecznego skarbu

jednym krokiem
dopełni słowa przywołane
oddechem
schyli się pokornie
oddając Tobie

Poezja Andreas Sondej

Poeta, happener, animator kultury i sztuki. Założyciel „Pociągu do Sztuki”. Redaktor i współzałożyciel portalu internetowego www.pogranicze.eu

Szklanka upojonego wina

te dni to ciepłe uczucie za którym ciągle podążam
niespokojnie
śpiąc i biegnąc za przygodą życia
tak można przejść przez most nie dotykając ziemi
i gołym okiem patrząc na wyschłe potoki
być widzem i świadkiem
a ponad to szerokie granice
ci ludzie co śpią snem niespokojnym
i rano patrzą się w okno
płaczą i krzyczą do siebie zmęczeni
niewypoczęci łachmani
a kości i zapach strutego odchodu
dopieka im ogniem starości
tak jakby nie było innej drogi
tej cichej i spokojnej
więc zatrząśnij drzwi i co potem...
ta ziemia rośnie snem niespokojnym
i budzą w sobie lęk i wielkie wrzenie krwi i potu
to niespokojni w trwaniu Ludzie
a niepodobni do zwierząt roślinki
trwają co dnia w jednej sekundzie
i potem śmieją się do szklanki

Homburg, Deutschland

Poezja Katarzyna Dąbek

Uczennica III klasy LO w Jeżowie. Poezję uprawia od niedawna, ale już jeden z jej wierszy zyskał uznanie jurorów IX Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego „Życie wierszem pisane” w Tarnobrzegu i znalazł się w pokonkursowym tomiku. Wiersze Kasi można określić jako lirykę miłosną, w której oddaje budzenie się uczuć, pewien pejzaż uczuciowy. Jest to jednak zarazem obraz radości, która wyzwala się ze smutku, nadziei i każe spoglądać w przyszłość z nutą optymizmu. (R.M.)

Obrazy nadziei

wciąż widzę czyjś wzrok
w tłumie schowany
czyjeś oczy wpatrzone
klujące
i czyjeś serce
wśród wszystkich serc świata
jedno
jedyne

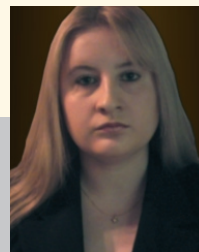
podróżujesz na drugi brzeg
moich oczu
aby być bliżej
potoki słów
niewylane
milcz!

wystarczą mi Twoje oczy
malują zielenią
obrazy pełne nadziei

Wiośniejąca

ciepłe skrzydła pragną
otulić i ogrzać
całą moją zimną duszę
znieczuloną

słońce rozgrzewa lód
mojego serca
i zimna woda
wypłukuje oczy pełne żalu
smutek potokami wypływa
i oczyszcza

Poezja Karolina Pazdan

Urodzona 6 września 1989 roku w Rzeszowie. Studentka V roku prawa na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Rzeszowskiego. Członkini mieleckiej Grupy Literackiej „Słowo”. Jej wiersze można znaleźć m.in. na portalach literackich, takich jak: „Na Łódce Poezji” /poeci.eu/, poeci.com oraz na portalu magazynu literackiego „Cegła”.

Podziękowanie

Pani Elwirze

za...

ciepło
duchowe

uśmiech
niosący ukojenie

serce
matczyną troską przepelnione

dłonie
Bożej postaci

metafizycznie okalające duszę złknięną

boskim przesłaniem
już pokrzepioną

Anioł Stróż

nieznane oczy
anonimowa twarz
fizyczność wyobraźnią zakreślona
ciało duszą
dusza niczym ciało obnażona